

Barraca de la Tomba del Moro

Granera

Ubicació

Comarca:	Moianès
Lloc/Adreça:	Serrat del Moro
Emplaçament	A la banda de llevant del camí del serrat, al sud del dipòsit i de la tomba del Moro
Alçada:	677m
Coordenades:	
Latitud:	41.72468
Longitud:	2.03116
UTM Est (X):	419418
UTM Nord (Y):	4619662

Classificació

Número de fitxa	08095-301
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Contemporani Popular
Segle	XIX
Estat de conservació	Regular
Notes de conservació:	Enderroc parcial de la coberta i de l'accés.
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada
Titular:	Ref. Cad.: 08094A00100006
Fitxes associades:	
Tomba del Moro de l'Otzet	
Autoria de la fitxa	Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa:	dj., 23/05/2019 - 02:00

Descripció

Barraca de pedra seca del tipus àeria aïllada i orientada al sud. La seva planta és circular i presenta una coberta de falsa cúpula amb la part superior enderrocada. De fet, tota la part superior de l'estructura està aterrada, incloent-hi la llinda plana del portal d'accés, el qual és d'obertura rectangular. No ha estat restaurada i està força afectada per l'abundant vegetació que cobreix la zona.

Observacions:

L'element està inclòs dins dels límits de l'EIN Sant Llorenç del Munt i l'Obac.

Història

A Granera, majoritàriament, les barraques de pedra seca estan relacionades amb el món del vi i el cultiu de la vinya. De fet, la vinya va ser una de les principals activitats agràries fins a finals del segle XIX, en consonància amb tot el territori de la Catalunya central. En general, cada família tenia la seva vinya donat que el relleu muntanyós i emboscat del terme, traduït en un sòl sec, pedregós i inclinat, afavoria el seu cultiu. Dins del terme municipal, una de cada tres hectàrees conreades estaven dedicades a aquest tipus de cultiu. I alhora, amb l'arribada de la fil·loxera a França i els estralls que va causar, la plantació de ceps va augmentar. La conseqüència fou un increment importantíssim de la població granerina durant la segona meitat del segle XIX. Les barraques eren utilitzades per dormir, guardar les eines o aixoplugar-s'hi en cas de mal temps. Normalment, la pedra utilitzada era extreta de l'arrabassament dels camps i de la construcció dels camins que portaven fins als cultius.

Bibliografia

NAVINÉS, Jordi (2011). "Les tines de vi de Granera". La Granària, 28, p. 23-29.

